

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **R. M. H.**
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům
se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, č.j. OAM-156/LE-LE21-ZA08-2014, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, č.j. OAM-156/LE-LE21-ZA08-2014, ve věci mezinárodní ochrany, se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

V průběhu řízení před soudem vyšlo najevo, že žalobce dne 12. 1. 2018 svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí a jeho současné místo pobytu není do dnešního dne známo. Tato skutečnost byla dne 1. 6. 2018 ověřena z databáze Ministerstva vnitra ČR. Soud dále sám pátral po místě pobytu žalobce.

Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra soudu přípisem ze dne 5. 6. 2018 sdělila, že jí není známo současné místo pobytu žalobce, který dne 12. 1. 2018 svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí. Doplnila informaci, že v průběhu pobytu v pobytovém středisku odcházel na dlouhodobé opuštění střediska, přičemž uvedl adresy pobytu, které však nejsou Ministerstvem vnitra ani Policií ČR dále ověřovány.

Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 11. 6. 2018 k dotazu soudu potvrdilo, že žalobce má ode dne 12. 1. 2018 evidovaný svévolný odchod z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí a správnímu orgánu není známo jiné místo jeho pobytu. Stejnou skutečnost potvrdilo i Ředitelství služby cizinecké policie přípisem ze dne 13. 6. 2018.

Zástupce žalobce k dotazu soudu přípisem ze dne 25. 6. 2018 sdělil, že se mu se žalobcem nepodařilo navázat kontakt, a to ani elektronickou cestou ani telefonicky na jeho telefonní číslo. Poslední údaj, který na žalobce má, je adresa: X, jedná se však o údaj z prosince roku 2016. Aktuální místo pobytu žalobce mu není známo.

Krajský soud se žalobce sám pokusil kontaktovat na obě výše uvedené adresy a uložil mu, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení zásilky soudu potvrdil, případně sdělil svoje aktuální místo pobytu. Z obsahu vrácené doručky z adresy, je zřejmé, že žalobce si písemnost nevyzvedl v úložní době, tato byla vložena do schránky dne 3. 7. 2018. Žalobce na výzvu soudu k dnešnímu dni nereagoval.

Zásilka, která byla žalobci doručována na adresu X, se soudu dne 4. 7. 2018 vrátila zpět s poznámkou pošty, že adresát je na uvedené adrese neznámý.

Podle § 79 zákona o azylu je místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn. Žadatel může požádat o změnu místa hlášeného pobytu písemnou žádostí podanou ministerstvu, k čemuž musí splnit další zákonem vyžadované podmínky. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce podmínky, za kterých by mohl pobývat v jiném místě pobytu, než je pobytové středisko, nesplnil a rovněž porušil ustanovení o pobytu v azylovém zařízení, z něhož byl z důvodu svévolného odchodu vyřazen. Adresy, na které soud žalobci doručoval poslední zásilku, nejsou příslušnými orgány prověřovány a nebyly žalobci ministerstvem povoleny jako místo pobytu. Vzhledem k tomu, že žalobce zejména na výzvu soudu, která mu byla doručována na adresu, nereagoval, lze se domnívat, že se na uvedené adrese ani nezdržuje.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je toho názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobce, toto úsilí však bylo marné. Posledním oficiálně známým místem pobytu žalobce bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, které však svévolně opustil již dne 12. 1. 2018. Aktuální místo pobytu žalobce není známo ani výše osloveným subjektům ani zástupci žalobce. Ostatně žalobce nereagoval ani na výzvu soudu, jež mu byla zaslána za účelem ověření jeho místa pobytu na poslední známé místo pobytu, které však není příslušnými orgány dále prověřováno. Nelze odhlédnout od toho, že povinností žalobce je sdělit soudu adresu, na kterou mu lze doručovat (§ 37 odst. 3 s. ř. s.), přičemž tuto povinnost lze vztáhnout nejen k podání, jímž se řízení zahajuje, ale ve vztahu k celému řízení.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 12. července 2018

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně